ॐ

SRI GURUBHYO NAMAHA

SRI KANCHI KAMAKOTI PEETAM - KANCHEEPURAM

VOICE OF KANCHI MUTT

Vol.19. No.2 *March-2012* *(For Private Circulation Only)*

A Newsletter Highlighting The Activities of the Kanchi Mutt

।। श्रीः ।।

प्रियप्राया वृत्तिः विनयमधुरो वाचि नियमः
प्रकृत्या कल्याणी मतिरनवगीतः परिचयः ।
पुरो व पश्चाद्वा तदिदमविपर्यासितरसं
रहस्यं साधूनामनुपधि विशुद्धं विजयते ।।

उत्तररामचरितम् - भवभूतिः ।।

Adorable behavior, sweet speech arising from humility, benign intellect by nature and simple conduct, the pure & honest affection whose attraction remains unchanged throughout, these benevolent qualities of the virtuous is victorious.

By the famous poet Bhavabhuti in Uttararama Carita Nataka.

என் கடமை

வேதத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டியதுதான் உங்களுடைய பெரிய கடமை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதுதான் என் கடமை. நீங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்டாலும் கேட்காவிட்டாலும், உங்களைக் காரியம் பண்ணும்படி செய்ய எனக்குச் சக்தியில்லாவிட்டாலும், "இதுதான் உங்கள் காரியம்; இதுதான் உங்கள் கடமை" என்று வாய் வார்த்தையாகச் சொல்லவாவது எனக்குச் சக்தி இருக்கிற மட்டும் ஓயாமல் ஒழியாமல், நச்சு நச்சென்று, இதை நான் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டியதுதான். வேதத்துக்காகத்தான் ஆசார்யாள் இந்த மடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் பெயரை வைத்துக்கொண்டு உங்களைப் பாக்கி எப்படியெல்லாம் நான் ஏமாற்றினாலும், இந்த வேதங்களைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்கும்படியான பொறுப்பையாவது ஸின்ஸியராக பண்ணிவிட்டால், இது ஓரளவு தோஷ நிவிருத்தியாகும். இதையும் பண்ணாவிட்டால் மஹா பெரிய தோஷமாகிவிடும். அதனால்தான் அலுப்புத் தட்டினாலும் ஸரி என்று, திரும்பத் திரும்ப வேத ரக்ஷணத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

வெறுமே சொல்வதோடு இல்லாமல், மேலே சொன்ன மாதிரி ஸ்தூலமாகப் பல திட்டங்களும் போட்டு நடத்தி வருகிறது. இதற்காக உங்களிடம் யாசகம் பண்ணுகிறேன். "யாசகம்" என்று இல்லாவிட்டால், "ஆக்ஞை" என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எப்படியோ ஒரப்படி, என் காரியம் நடந்தாக வேண்டும்!

வேதம் ஓதிய வேதியர்க் கோர் மழை
நீதி மன்னர் நெறியினர்க் கோர் மழை
மாதர் கற்புடை மங்கயர்க் கோர் மழை
மாதம் மூன்று மழை எனப் பெய்யுமே

என்று சொல்லியிருக்கிறது. மாதம் மும்மாரி பெய்தால்தான் எப்போதும் பூமி குளிர்ந்து, பயிர் பச்சை ஸம்ருத்தி (வளம்) இருக்கும். பிராம்மணர் முறைப்படி வேத அத்யயனம் பண்ணினால் அதற்காக மாஸம் ஒரு மழையும், ராஜா நீதி தவறாமல் ராஜ்யபாரம் பண்ணினால் அதற்காக ஒன்றும், ஸ்திரீகள் பதிவ்ரதா தர்மம் தப்பாமலிருந்தால் அதற்காக ஒன்றுமாக, இப்படி மும்மாரி பொழிகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது.

இந்த மூன்றில் "நீதி மன்னர் நெறி" - அதாவது ராஜாங்கத்தார் நீதி தவறாமல் ராஜ்யம் பாலனம் பண்ணும் விஷயம் - அடியோடு என் கையிலில்லாதது. ஆட்சி விஷயத்தில் (ஸந்நியாஸிகளான) எங்களுக்கு ஸம்பந்தம் இல்லை. ஆனபடியால் இதிலே எனக்குப் பொறுப்பு இல்லை.

ஆனால் பாக்கி இரண்டிலும், தர்மத்தை ரக்ஷித்துத் தர வேண்டிய ஒரு மடத்தின் சாமியார் என்கிற முறையில், எனக்கு நிரம்பப் பொறுப்பு இருப்பதாகவே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மாதர் கற்பை மதத் தலைவர் என்ன காப்பாற்றுவது என்றால், இப்போது ஸ்திரீ தர்மத்துக்கு விரோதமான பல போக்குகள் வந்துவிட்டதால், "குரு" பட்டம் சூட்டிக்கொண்டிருக்கிற நான்தான் அந்தத் தப்புகளை எடுத்துச் சொல்லிப் பெண்களுடைய நடத்தைக்குக் கெடுதல் வராமல் எச்சரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பால்ய விவாஹ காலத்தில் பெண்கள் தப்பிப் போவதற்கு ரொம்பவும் குறைச்சலாகத்தான் chance இருந்தது. ஒரு பெண்ணுக்குத் தாம்பத்ய எண்ணம் வருகிறபோதே அவளுக்குப் பதி என்ற ஒருத்தன் இருந்துவிட்டதால், அவனிடம் மட்டுமே அவளுடைய மனஸ் போயிற்று. இந்த எண்ணம் ஏற்பட்ட வயஸுக்கப்புறமும் கல்யாணமாகாமல் இருப்பது என்று ஏற்பட்டால், அப்போது மனஸ் பல தினுஸாகப் போகிறது; சித்த விகாரம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இப்படி சாரதாச் சட்டத்திலிருந்து ராஜாங்க ரீதியாகவே ஏற்பட்டு விட்டதால், எங்கள் கையைக் கட்டிப் போட்டுவிட்ட மாதிரிதான் ஆகிவிட்டது. ஆனாலும் நினைத்து நினைத்து எத்தனையோ சட்டங்களை மாற்றுகிற மாதிரி, இதையும் மாற்றுவதற்கு அவர்களை (ஸர்க்காரை)த் தூண்டிவிடுகிற ரீதியில் public opinion-ஐ create பண்ண (வெகு ஜன அபிப்ராயத்தை உண்டு பண்ண) முடியுமா என்பதால் தான், இந்த விஷயத்தில் நான் முழுக்கக் கை கழுவாமல் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் பெண்களுடைய மனோபாவம், பெண்ணைப் பெற்றவர்களுடைய மனோபாவம் எல்லாமே இப்போது விபரீதமாக மாறி, கல்யாணத்துக்கு முயற்சி பண்ணாமல் காலேஜில் co-education முறையில் (ஆண் மாணவர்களோடு கூட்டுப் படிப்பு) படிப்பது, அப்புறம் புருஷர்களோடு உத்யோகம் பண்ணுவது என்றெல்லாம் ஆகி வருகிறதைப் பார்க்கிற போது, உள்ளுக்குள்ளே ரத்தக் கண்ணீர் விட்டுக் கொள்வதைத் தவிர, ஏதாவது பண்ணமுடியுமா என்று நம்பிக்கை போய்க் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

.... (தொடரும்)

– நாராயணஸ்ம்ருதி

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய நந்தன வருட ஆசிச்செய்தி

கர வருஷம் முடிந்து நந்தன வருஷம் தொடங்குகிறது. கர வருஷத்தில் பல விதமான நன்மைகள் தீமைகள் இருந்தன. நந்தன வருஷத்தில் தீமைகள் எல்லாம் வராமல் இருக்க நாம் எல்லோரும் நல்ல கார்யத்தை செய்ய வேண்டும். நந்தனம் என்றாலே ஆனந்தம், உடம்பிற்கும் மனதிற்கும் நல்ல ஆரோக்யத்தை கொடுக்க வேண்டிய கார்யங்களை செய்ய வேண்டும். மகரசங்கராந்தி பலன் நல்ல பலனாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிரக சஞ்சார பலனும் நன்றாகவே சொல்லியிருக்கிறது.

ஆண்டவன் நம் எல்லோருடைய உள்ளத்திலிருந்து நம்மை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். நம்முடைய புத்தியை கொண்டு ஆலோசனை செய்து நன்மையை மட்டுமே செய்து தீயதை தவிர்க்க வேண்டும். ஆண்டவன் அருளன்றி எந்த பணியினையும் மனிதனால் செய்ய முடியாது. எந்த உயிர்களாலும் செய்ய முடியாது. அதனால் கடவுளின் ஆசீர்வதத்தினை கொண்டு நமது மூளையின் மூலம் யோசனை செய்து நல்ல கார்யங்களை செய்ய வேண்டும். கடவுள் நமக்கு அறிவை அளித்துள்ளதே நல்ல கார்யங்களை செய்வதற்குத்தான்.

எந்த ஒரு கார்யத்தையும் கடவுள் மீது போடாமல் நமது புத்தியை உபயோகப்படுத்தி செய்ய வேண்டும். அவனின்றி ஒரு அணுவும் அசையாது என்பது தத்துவம். தத்துவத்தை கார்யத்தில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. நல்ல சிந்தனையின் மூலம் மூளையை உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிறந்த நற்கார்யங்களை செய்ய முடியும். தீய கார்யங்களை செய்வதற்கு வசதிகளும் வாய்ப்பும் நிறைய வரும். ஆனால் அவைகளை செய்யாமல் நமது நற்புத்தியினால் தடுத்து ஆண்டவனிடம் பிரார்த்தித்து நல்ல கார்யங்களை நிறைய செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்பொழுது நல்ல மனிதன் என்ற பெயர் கிட்டுவதால் உண்மையான ஆனந்தத்தை அடையலாம். அப்படிப்பட்ட நல்ல புத்தி எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ ஸமேத ஸ்ரீசந்த்ரமௌலீச்வர ஸ்வாமியின் அருளால் ஸகல மங்களங்களையும் அடைந்து க்ஷேமமாக வாழவேண்டும் என்று ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

– *நாராயணஸ்ம்ருதி*

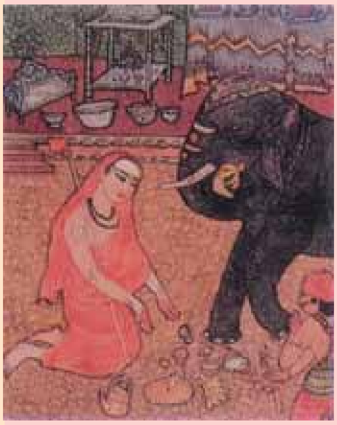

THE ACHARYAS OF ŚRĪ KĀÑCHĪ KĀMAKOṬĪ PĪṬAM

SRI GANGADHARENDRA SARASVATI - I (317 - 329) A.D., FIFTEENTH PONTIFF

He was known as *Subhadra* before *sanyasa* and hailed from Andhra. He was known for his great erudition. He attained *mukthi* near the *Agastya* Hill.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ சங்கர விஜயேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய ஆசிச்செய்தி

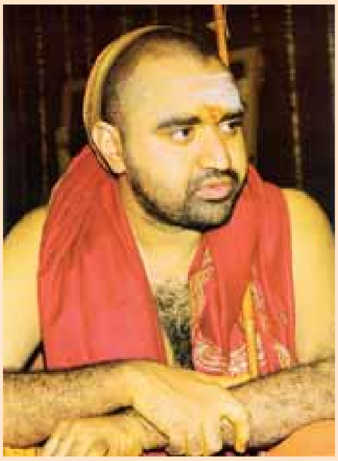

நமக்கெல்லாம் ஆசார்யாளாக இருப்பது பகவத்பாதாள். சாஸ்திரங்கள் நிறம்ப இருக்கின்றன. அர்த்தம் புரியாது. புரிந்தாலும் தாத்பர்யம் புரியாது. மற்ற சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதம் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இதனை எங்ஙனம் படிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் சம்ஸ்கிருத படிப்பினை மட்டும் கொண்டு வேதத்தினை புரிந்து கொள்ள முடியாது. கல்பம் நிருக்தம் போன்ற அங்கங்களை ஆராய்ந்து அர்த்தம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய அபூர்வமான ஸந்தர்ப்பம் உங்களுக்கு கிட்டியுள்ளது. எங்கெல்லாம் சந்தேகம் வருமோ அங்கெல்லாம் நிவர்த்தி ஏற்படும் வகையில் ஆசார்யாள் பாஷ்யம் எழுதியுள்ளார்கள். பல இடங்களில் யந்திர பிரதிஷ்டை செய்து ஈஸ்வரானுக்கிரகம் யாவருக்கும் கிடைத்திட அருள் செய்திருக்கிறார்கள். சாஸ்திரம் யாவையும் சொல்லித்தர வேண்டும். அப்போதுதான் சிரத்தை, பிரியம் ஏற்படும். தம்மீது உள்ள கருணையினால் தான் புத்தகமாக எழுதியுள்ளார்கள். பாஷ்யத்திலும் அடுத்தவர் சொன்னதை தப்பு என்று சொல்வானேன் என்று கேள்விக் கேட்டுக் கொண்டு நம்பிக்கை உள்ளவர்கட்கு நான் முன்னால் சொன்னதே போதும். சந்தேகம் உள்ளவர்கட்காக மேலும் விளக்கம் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். வியாதி நிவர்த்திக்கான யோகம் சரியாகக் கையாளாததால் வியாதி அதிகமாவது போல வேதத்திற்கும் சரியான விளக்கம் தர வேண்டும். தவறாமல் செய்பவருக்கு கிடைக்க வேண்டிய பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும். கஷ்டமும் வந்து விடும். ***அப்ரியஸ்ய ச பத்யஸ்ய வக்தா சரோதா ச சதுர்லப*** :சாஸ்திரத்தில் நிறம்ப கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லியுள்ளது. ***ச்ருதம் ச பஹூ நிர்மலம் ஈஸ்வர*** சம்பந்தமானவற்றை நிறைய கேட்க வேண்டும். சிரவணம் படிப்பை சொல்லுவதை அத்யயனம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு அர்த்தம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வித்யாரண்யஸ்வாமி நான்கு வேதங்களுக்கும் அர்த்தத்தை சரியாக எழுதியுள்ளார். அவருடைய அனுக்கிரகத்தால் தான் வேதம் இன்று நிலைத்து உள்ளது. ***ச்ரௌதம்*** பிரச்சாரத்திற்கு வரவேண்டும். ஷடங்கம். வேத பாஷ்யம் ஆகியவற்றினை பரப்பி படிக்கச் செய்து பரிசும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள் மஹாஸ்வாமிகள். பக்தி கர்மா முதலியவற்றிற்கு ***ஆசார்ய சங்கராசார்ய ஸந்து மே ஜன்ம ஜன்மனி*** என்று சொல்கிறோம். ஆசார்யன் மூலமாக படித்து தெரிந்து கொண்டால் தான் பலன் கிட்டும். வேதத்தில் பதபாடம் விதிமுறைகள் உள்ளன. புத்தகம் பாராமல் சொல்வது தான் விசேஷம். கல்வைத்த வாரம் ***ஸஹாஸிணி லக்ஷணப் ப்ரீதா*** என்று சொல்லப்படுகிறது. (கல் வைத்த வாரம் எனில் பரிட்சையில் வேத விற்பன்னர்கள் குறிப்பிட்ட காண்டம் - அதிகாரம் - அனுவாகம் என்று சொல்லி அதில் இருநூற்று ஐம்பது வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். கூடவோ குறையவோ கூடாது என்பதான ஒரு வித பரிட்சை). இதில் வர்ணக்கிரமம் உள்ளது. அக்ஷரம் எங்கிருந்து வருகிறது என்ற ஸ்தானத்தை தெரிந்து ஒவ்வொரு எழுத்திலும் உள்ள ஸ்வரம் தேவதை முதலியவற்றினை தெரிந்து கொள்ள இருக்கிறது. அபூர்வமான சந்தர்ப்பத்தை முழுமையாக பயன்படுத்திக் கொண்டு சத் காரியத்தில் ஈடுபட்டு வாழ்க்கை தார்மீகமாக இருக்கவும் ஈஸ்வரனின் அனுக்கிரகம் பெறவும் ஆசீர்வதிக்கிறோம். (29-07-96 அம்பத்தூரில் ஆற்றிய உரை)

நாம் எல்லோரும் வேதத்தில் சொல்லியுள்ளதைச் செய்ய வேண்டும். தர்மத்தின் அடிப்படை வேதம் தான். இதனை எவரும் எழுதவில்லை. இன்று ஒன்று தான் கிடைப்பதில்லை. ருக் வேதத்திற்கு இரண்டு சாகைகள் தான் நடைமுறையில் உள்ளது. கிடைத்துள்ள வேதத்தினைக் கூட தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு குறைந்து உள்ளது. வேதத்தினை காப்பதற்கு எனவே முதலாவதாரம் ஏற்பட்டது. வேதத்தினை கவுரவிக்க வேண்டும். நம்பிக்கை வளர வேண்டும். சொல்லப்பட்டுள்ள கர்மாக்களை எந்த நியதியில் செய்யச் சொல்லியுள்ளதோ அங்ஙனம் தான் செய்ய வேண்டும். நான்கு வேதங்கள் இருந்தாலும் ருக் வேதத்திற்கு "ஸம்ஹிதை ஹோமம்" பழக்கத்தில் உள்ளது. 10520 ருக்குகள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வேதத்தில் வரும் ரிஷிகளின் பெயர்கள் எல்லாவற்றையும் கேட்டாலே புண்ணியம். ஒரு ***சூகிதி த் ஈ ஹ வை தத்*** இதனை வைத்து புத்தகம் உள்ளது. யாகத்திலும் இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லி ஹோமம் செய்ய வழி இருக்கிறது இதனை முறையாக புரிந்து கொண்டு செய்தால் "கோமா" (Coma) போன்ற வியாதியும் தீரும். ருக்வேத பாஷ்யத்தை வ்யாகரணம். மீமாம்ஸம், சாஸ்திரம் ஆகியவற்றினை நன்றாக படித்திருந்தால் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஜராய்ஜரம் வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகள் எழுதிய அர்த்தத்தை தான் பிரமாணமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வேதத்தினை அத்யயனம் செய்து அர்த்தத்தை புரிந்து கொண்டு ***நிஷ்காரனீணன ஸ்வதர்மம்*** என்ற எண்ணத்துடன் பக்தி சிரத்தையுடன் செய்து வரவேண்டும். ருக் வேதத்தில் பிராம்மணத்தை அத்யயனம் செய்பவர்கள் மிகக் குறைவு. இது ***ஸ*** பாகமாவும் ***பத*** பாகமாகவும் இருக்கிறது. இதனை மனப்பாடம் செய்வது மிகவும் சிரமம். கத்யம் போன்றது. பத்யம் என்பது பாட்டு. ஆரண்யகத்தில் ***யத்ரேய உபநிஷத்*** உள்ளது. பிராசீனமான தர்மத்தை தெரிந்து கொள்ள இந்த ஹோமம் லோக சம்ரக்ஷணத்திற்காகவும், இதனை யாவரும் தெரிந்து கொள்ளவும் ஏற்படுகிறது. இதனால் யாவருக்கும் சிரேயஸ் கிடைக்க ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

(29-07-96 அன்று ம்ருத்யுஞ்ஜய ஹோமம் சென்னை T.T.K. சாலையில் உள்ள மஹாராஷ்டிர நிவாஸில் ஆற்றிய உரையின் சாரம்)

IN ADORATION OF KAMAKSHI

R. Asha

Kriti

Ragam - Shuddhadeshi *Talam - Roopakam*

Pallavi

Kamakshi mam pahi karunanidhe shive

Caranam

Kamakoti-peetha-vasini guruguha vishvasini

Madhyama-Kala-Sahityam
Kamita-phalaprade vishuddhi-cakra-sthite
Ati-shuddha-deshi-raga-nute sakala sura-vinute

Various modes of meditation on the Mother Goddess are prescribed for sadhakas. One among these is the meditation on Her along with Her consort Shiva, abiding in each of the six cakras in the body (muladhara, svadhisthana, etc.), wherein the Divine Couple take on different names and forms. The Lalita Sahasranama (475 to 534) and Saundaryalahari (36-41), the cannonical texts of Srividya tradition give extensive descriptions of these. Mukakavi in his Aryashatakam beautifully addresses Devi Kamakshi as 'bodhamrita veechi' – wave of Consciousness, who wanders about in the six lotuses i.e., cakras – 'adharadyambujeshu vicharantim'. For those who cannot grasp these subtle nuances, She has made Kanci Her abode – 'adharikrita kancim' and has manifested Herself there in a perceptible form to be easily worshipped by all.

In the kriti of Sri Muttusvami Dikshita given above, we find a reference to one of the six cakras, namely the vishuddhi-cakra. Diksita addresses Devi as abiding in this cakra, which is situated at the base of the throat in the human body and has 'akasa' or 'ether' as the corresponding tattva. [Incidentally, it is a significant fact that Sri Kamakshi is said to have manifested in the bilakasa which is still worshipped near the main deity in the garbhagriha].

The corresponding shloka in the Saundaryalahari is –

Vishuddhau te shudda-sphatika-vishadam vyoma-janakam
Shivam seve devimapi shiva-samana-vyavasitam
Yahoh kantyah yantyah shashi-kirana sarupya-saraneh
vidhuta antar-dvanta vilasati cakoriva jagati
(Saundaryalahari 37)

Here, Shiva is described as 'shuddha-sphatika-vishadam' – clear and bright as pure crystal. The lustre of both Devi and Shiva is further likened to moonbeams, pure, clear, white and bright. The very term 'vishuddha' means very pure and this also indicates the extremely subtle nature of this cakra.

Acharya likens the universe (in the succeeding lines) to a cakora-bird which mythically subsists only on moonbeams and says the lustre of these beams removes internal darkness; interpreted philosophically to convey the light of knowledge dispelling the darkness of ignorance. [Even in kundalini-yoga, it is maintained that when kundalini is brought to the vishuddhi cakra, there results the removal of ignorance, flooded by bliss and light of clear, pure knowledge].

We are to become like the cakora-birds intensely yearning for only the divine light, because, only the pure light of knowledge from the Divine Couple can grant us permanent bliss and stop our hankering after the happiness derived from temporal objects.

It is perhaps to indicate this purity that Dikshita further uses the phrase 'ati-shuddha-deshi-raga-nute', incorporating the raga-mudra in the kriti. 'Ati-shuddha-desha' – Kanci itself is a highly sacred place purified by the presence of Kamakshi (cf. Mukakavi – 'punatim kanci desham....). Her glance, Her Feet, Her Form, why, Her very thought purifies us! Meditation on Her Lotus Feet is prescribed to cleanse our minds of all impurities and prepare it to receive the light of knowledge. So much so that even Gods starting from Vishnu, crowd around Her eagerly hoping to get a speck of dust from Her Lotus Feet! –

'Pavitrikuryuh nah pada-tala-bhuvah patala-rucah
paraagaaste papa-prashamana-dhurinah parashive
kanam labdhum yesham nija-shirasi kamakshi vivashah
valanto vyatanvantyaham-ahamikam madhava-mukhah'
(Mukakavi, Padaravinda-Shatakam, 14)

To quote Paramacharya - ' I consider contemplation on Her Lotus feet to be the highest form of meditation.'

(The writer can be reached at ashass@live.com)

OUR SAGE SPEAKS

All of us should strive to acquire *jnana*. It is knowing a thing as it really is. It is only then that we shall be able to endure any kind of suffering, keeping in mind that there is no escaping from suffering.

The 44th Jayanthi of His Holiness Pujyasri Shankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji was celebrated at Srimatam, Kanchipuram on 19th Feb. 2012. Kanakaabhishekam was performed to His Holiness Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji by His Holiness Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji. Veda Parayanam, Ganapathi Homam, Navagraha Homam, Ayusha Homam, Pavamana Homam and Maharudra Japa Homam were performed at Srimatam. Poornahuti of the homams took place in the presence of Their Holinesses.

Brahmotsavam at Shri Kanchi Kamakshi Temple

With the blessings of Their Holinesses Pujyasri Shankaracharya Swamijis of Shri Kanchi Kamakoti Peetham, the Vikruti Varusha Brahmotsavam was celebrated at Sri Kamakshi Ambal Temple, Kanchipuram from 26 February - 9 March 2012.

The Kanchi Peetham's efforts in Kashmir today

Continuing the tradition, today's Acharyas His Holiness Shri Jayendra Sarasvati Shankaracharya and Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya continue to work for the welfare of the Kashmiri people and the preservation of the Vedic Dharma there. The Kanchi Kamakoti Peetham has been actively in contact with the Kashmiri Pandit community, especially in their current situation of living outside their motherland, and continues to make efforts for their social and educational welfare.

Most importantly, to bring peace back to the Kashmir region, so that the Kashmiri Pandits there may remain in peace, other Kashmiris may return, and people from all places of Bharat can visit the region and have darshana of the Kshetra-s there, the Kanchi Kamakoti Peetham has been conducting Vishva Shanti Maha Yajnas at selected places in Jammu and Kashmir. The Shankaracharyas Themselves have visited and continue to visit Jammu and Kashmir to bless and encourage the Kashmiris living there.

It is also to be noted that Shri Jayendra Sarasvati Shankaracharya was one of the key initiators of the current yearly Sindhu Pujan in Ladakh region conducted during Guru Purnima, in which the representatives of many religions including Hinduism, Buddhism, Islam, Sikhism etc meet in peace and offer their respects to the River Sindhu.

It is the desire of their Holinesses the Shankaracharyas that all devout Hindus may visit the Kashmir region, have darshan of the various kshetras there, and contribute in whatever way they can for bringing back peace and Sanatana Dharma to the region.

DID YOU KNOW

Only a person who is perfect is qualified to engage in acts of public good, *lokakshema*. A person who weeps or is angry, that is, a person who is himself subject to *duhkhah* or *krodah* cannot succeed in removing like ills of others. The man who is subject to delusion is not qualified to rid this world of its delusions.

Cintana - 6

By Krishnan Sugavanam

Ānanda - our Svarūpam

When I visited a school, I asked the Children what are they in the school for? Someone said "to study". I asked "Study for what?" "So that we can pass the examination with good marks" pat came the reply. "Why should you score good marks in the exams?" "So that we can get a good job?" "Why do we need a good job?" "So that we can earn a lot." "Why do we need to earn a lot?" "So that we can buy things that we want." "Why do we need to buy things that we want?" "So that I can be happy."

What if you are Happiness here and now? What if Happiness is your Svarūpam? Pause...

Svarūpam, the word means one's intrinsic nature. Like even heat and light are the intrinsic nature of fire. They invariably coexist.

Ānanda - it is a neutral state; it is neither Happiness nor Sadness. It is neither bliss, for ignorance can be bliss. Ānanda is a state of equilibrium when one is at peace with oneself and the world.

We can logically arrive at Ānanda as our Svarūpam. How? Let's analyze.

Firstly, Sadness cannot be retained, no matter how deep the hurt is. We have been through many a saddening situations such as death of near one's etc., and yet we seem to recover from it in a few days time; hence, Sadness is not my nature.

Secondly, One does not need a desire to be fulfilled in order to be happy - when we look at a child's face, when we see a beautiful flower, when we see snow capped mountains, when we see river gushing in all its glory, when we see the Ocean with the waves constantly striving to reach the shore, we feel happy. There is no desire that was fulfilled at these moments, and yet we feel happy.

Thirdly, Happiness is not in objects and hence cannot be gained from it; for if this was true, everyone at all times and at all places should be happy with a given object. There was a King, who was not happy despite all his comforts and wealth. He renounced his kingdom and all his belongings, save for a small bag and went to seek advise from a Sanyasi who was claimed to be a Gyani by the country men. The King told his story to the Sanyasi and asked him for help. Not even in his dreams did the King suspect what happened next. The Sanyasi, who was slim and fit like a fiddle, grabbed the King's only possession, the small bag, and gathered pace even before the King could realize. The startled King took a moment to react, but was soon in pursuit. When the King saw the Sanyasi sitting under a tree some few hundred metres away, the King heaved a sigh of relief, and pounced on his Bag which the Sanyasi had placed in front. The King was obviously happy that he had gained back his only possession; the Sanyasi asked the King, "Are you happy now?". The perplexed King answered in the affirmative, while the Sanyasi went on to explain his rather spurious conduct. "When you came to me, you had the bag with you and yet unhappy; now you seem to have gained the same bag and happy? Did the happiness come from the bag or was the situation a mere catalyst in making your nature which is happiness, to become latent?". The wise King understood.

Lastly, no one complains when one is happy ☺ Everyone is happy to be happy, and sad to be sad. It is only in one's own natural state, will one find peace; hence our nature has to be Happiness.

Ānanda is my svarūpam. It is my intrinsic nature. We have wrongly concluded that money, objects, power, position, social status, relations, friends, parents, children, comforts, security, wealth, etc. are the source of happiness. They are not the source, but they create an ambience that brings out my Ānanda Svarūpam. All I need to do is to own up my intrinsic nature; at all times and at all places.

Point to ponder - if my nature is Ānanda, can I ever be angry? Filled with hatred? Be hurt? Experience Guilt? Think...

The author can be reached on his email krishnan.sugavanam@gmail.com

ENJOY THE BENEFITS - JOIN ADI SANKARA ADVAITA RESEARCH CENTRE TODAY

Life Membership: Rs. 5,000/-

*Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE
*Get *The Voice of Sankara* - FREE
*Attend seminars, symposia, lectures, etc. - FREE
*Receive all the publications of the Centre - FREE

Life Subscription: Rs. 1,500/-

*Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE
*Get *The Voice of Sankara* - FREE
*Attend seminars, symposia, lectures, etc. - FREE

Annual Subscription: Rs. 300/-

*Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE for one year
*Get *The Voice of Sankara* - FREE for one year
*Attend seminars, symposia, lectures, etc. - FREE for one year

Cheque/DD drawn on ADI SANKARA ADVAITA RESEARCH CENTRE can be mailed (along with your full name, complete address, phone No. and e-mail id.) to: The Administrative Officer, Adi Sankara Advaita Research Centre, Room No. 7, Second Floor, ""Sankaralayam'', New No. 66, Mayor V.R. Ramanathan Salai, Chetpet, Chennai - 600 031. Ph.: 2836 6962 / Cell: 98407 66538. E-mail: advaitarc@gmail.com.

QUESTIONS TO PONDER

Q: What is the difference between the individual soul and the *Paramatman*?

A: The individual soul or the *Jeevatman* and the *Paramatman* are the same and there is no essential difference. It is the *Paramatman* which appears in the form of the living being or the form of this world with differentiation, because of its *maya-shakti*. When a person dreams, he has several types of dreams and all the things which he sees in his dream appear real to him, but when he wakes up, he finds that whatever things he had seen in this dream were unreal and were mere appearances in a dream. The *Paramatman* alone is real or true and the entire world other than that is unreal.

Q: Who propagated or spread this truth?

A: This truth expounded by the *Vedas*, *Upanishads* and *Shastras* was propagated and spread by Jagadguru Adi Sankaracharya.

THE ART OF GIVING

And the last question is "how much should we provide for our heirs?"

Ask yourself 'are we taking away from them the "gift of work" - a source of happiness?' The answer is given by Warren Buffett: "Leave your kids enough to do anything, but not enough to do nothing."

I would conclude by saying: let us learn the Art of Giving, and quoting Sant Kabir:

"When the wealth in the house increases

When water fills a boat,

Throw them out with both hands,

This is the wise thing to do"

PRĀRTHANĀ

शिवानन्दलहरी ŚIVĀNANDALAHARĪ சிவானந்த லஹரீ

திருதிஸ்தம்பாதாராம் த்ருதகுணநிபத்தாம் ஸகமநாம்
விசித்ராம் பத்மாட்யாம் ப்ரதிதிவஸஸந்மார்ககடிதாம் ।
ஸமராரே மச்சேத:-ஸ்ஃபுடபடகுடீம் ப்ராப்ய விஶதாம்
ஜய ஸ்வாமிந் ஶக்த்யா ஸஹ ஶிவகணைஸ்ஸேவித விபோ ॥ 21 ॥

drthisthāmbhadārām dṛtagunanibhaddām sagamanām
vichitrām padmādyām pṛathidhivasanmārgaghatithām
smarāre macchetha sphutapatakutīm prāpya visadhām
jaya svāmin sakthyā saha sivaghanaissevitha vibhō

ப்ரலோபாத்யைரர்தாஹரணபரதந்த்ரோ தநிக்ருஹே
ப்ரவேஶோத்யுக்தஸ்ஸந் ப்ரமதி பஹுதா தஸ்கரபதே ।
இமம் சேதஶ்சோரம் கதமிஹ ஸஹே ஶம்கர விபோ
தவாதீநம் க்ருத்வா மயி நிரபராதே குரு க்ருபாம் ॥ 22 ॥

pralōbhāddhyairrarthāharanaparathanthrō dhanigrhe
prevasōdhyukthassan bhramathi bhahudhā taskrapathe
imam chethaschōram kathamiha sahe samkara vibhō
thavādhīnam kṛthvā mayi niraparādhe kuru kṛpām

கரோமி த்வத்பூஜாம் ஸபதி ஸுகதோ மே பவ விபோ
விதித்வம் விஷ்ணுத்வம் திஶஸி கலு தஸ்யா: ஃபலமிதி ।
புநஶ்ச த்வாம் த்ரஷ்டும் திவி புவி வஹந் பக்ஷிம்ருகதா
மத்ருஷ்ட்வா தத் கேதம் கதமிஹ ஸஹே ஶம்கர விபோ ॥ 23 ॥

karōmi tvatpujām sapadi sukhadhō me bhava vibhō
vidhitvam viṣnutvam dhisasi kalu tasyā phalamithi
punacva tvām drstum dhivi bhuvi vahan pakshimṛghatā
madhṛshtvā tat khedam khatamiha sahe samkara vibhō

கதா வா கைலாஸே கநகமணிஸௌதே ஸஹகணைர்-
வஸந் ஶம்போரக்ரே ஸ்ஃபுடகடிதமூர்தாம்ஜலிபுட: ।
விபோ ஸாம்ப ஸ்வாமிந் பரமஶிவ பாஹீதி நிகதந்
விதாத்ருணாம் கல்பாந் க்ஷணமிவ விநேஷ்யாமி ஸுகத: ॥ 24 ॥

khadā vā kailāse kanakamanisoudhe sahaghanair
vasān sambhōragre sphutagatithamurdhāmjaliphuta
vibhō sāmbha svāmin paramasiva phāhīthi nighadhan
vidhādṛnām kalpān kshanamiva vineshyāmi sukhataḥ

Kashmir – the crown of Vedic Bharat

In this holy land of Bharat, where innumerous rishis (sages), sannyasis (saints) and jnanis (enlightened souls) have traversed the land on foot, each handful of dust is as worthy as sandal powder, each village a ground of penance and meditation. In almost every village there is a temple with some hoary history behind it. The fact that such temples were the centre of the village life, reflects our Bharatiya tradition in which philosophy, religion and ethics are not merely abstract principles detracted from real life, but they are its very centre and core, shaping all aspects of life from the most mundane and carnal to the highest spiritual and supernatural. This is the uniqueness of our Bharatiya tradition.

Definition of Bharat

What is the definition of Bharat? The Vishnu Purana says "uttaraṃ yat samudrasya himādreścaiva dākṣiṇam, varṣaṃ tad bhārataṃ nāma bhāratī yatra santatiḥ" i.e. "that which is towards north of the great ocean, and to the south of the Himalaya, that is the Bharata Varsha where the Bharatiyas live". The southernmost area of this country is then the Tamil region, and the northernmost area Kashmir. As such the Tamil country and Kashmir literally define the extents of Bharat, as we are wont to say "From Kashmir to Kanyakumari". Now what is most remarkable is that these two regions, and all regions in between, are united by the same single Vedic culture and heritage of Bharat.

Importance of Kashmir in Bharatiya Vedic Culture

We have given this article the title "Kashmir, the crown of Vedic Bharat".

It is entirely justified because among the few geographic references that occur in the Vedas, Kashmir is importantly referred to. The Vedic Sukta prescribed to be chanted during one's daily bath recalls, immediately after the Ganga, Yamuna and Sarasvati, the Rivers of Jammu and Kashmir: Shutudri (Sutlej), Parushni/Iravati (Ravi), Asikni/Chandrabhaga (Chenab), Vitasta (Jhelum), etc. The all important Sindhu River and its other tributaries are also mentioned in the Vedas.

The very fact that the Rivers of Kashmir are listed alongwith Ganga, Yamuna and Sarasvati should indicate that just as the waters of Ganga etc are holy, so are the Rivers of Kashmir. Thus just as all Hindus make a point to take Ganga Snan (ritual bath in the Ganga), so should they revere the Rivers of Kashmir. Since people from even far South go to far north Badarinath, Kedaranath etc, so should they turn their attention to the Rivers and Kshetras of Kashmir!

Avanti Swamin temple

HH at the famous Kheer Bhavani Mandir

Not only from the religious viewpoint but from the heritage viewpoint also Kashmir is important to Vedic culture. Some of the oldest available Vedic manuscripts are found to be from Kashmir in the Sharada script (more on this script later). The use of hardy birch bark coupled with the cool temperature there has preserved even manuscripts from the 8th century CE or so. For comparison, manuscripts of even the 15th century CE are hard to come by in the hotter southern regions.

Origins of Kashmir as per mythology

The Kashmiri tradition holds that the region was once a great lake by name Satisaras. It was the lake (saras) in which young Sati Devi (Goddess Uma when born as the daughter of Daksha) would bathe and sport in. Later on, the Nagas, born of Kashyapa Prajapati, populated these waters.

Apparently there suddenly rose in these waters an asura by name Jalodbhava ("born in water"). He had a boon that he could not be destroyed in water, and therefore began to persecute the

HH honouring Kashinath Handoo oldest living Kashmiri Pandit (105 yrs old)

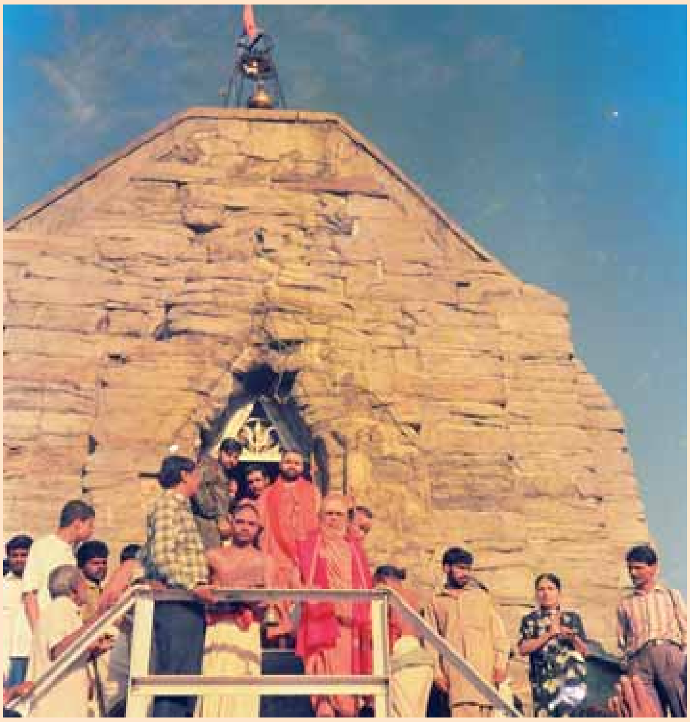

HH at Shankaracharya Hill

Nagas in impunity. At this, and there are two stories beyond this point, the Nagas appealed to their patriarch Sage Kashyapa, who by His powers of penance dried the region thereby rendering the asura powerless and easy to conquer. As "Kashyapa" caused this land to relatively become a "Maru" (desert, in compared to the entire area being under water before), it came to be called "Kashyapa-Maru" which transformed into "Kashmira".

Another account says that the Nagas appealed to Vishnu, Shiva and Ambika. Taking pity on them, Shiva created a path for the water to drain away from the region by the edge of a great plough (or the tip of His bow the Pinaka). Even then, the asura by his powers of illusion, would fly here and there when attacked. To prevent this, the Devi took the form of a mynah (Hari in Kashmiri) and dropped a stone on him, which prevented him from flying about. Vishnu then beheaded him with His discus.

[It is interesting to note that even in modern geography, they say that in very early days, towards the north of India was a great lake by name Tethys Sea which slowly drained away as a result of geological shifts in the Himalayan region.]

The Devi who took a form of a Hari then came to rest in a hill in Kashmir, which came to be called Hari Parbat. She is manifested in the form of a Shrichakra on the rock-face of this hill, and the place

Shankaracharya Hill Temple

is called Chakreshvari Peetham. This is only one of numerous Shakti Peethams in Kashmir. Due to the importance of the Devi manifested in the Shrichakra, the city that developed around this kshetra became to be called Shri-nagara. As the bird Hari is also known as Sharika, the Devi here is known as Sharika Devi, and is the presiding family deity to many Kashmiri Hindu families.

Once the water had been drained for vanquishing the asura, the Nagas were no longer able to live in physical form as before, and therefore took a subtle form and entered the various water-sources underground. Thus every spring is called a "Nag" in Kashmir. The villagers would use river water for bathing, washing, etc., but for cooking and drinking they would only use the sweet water of the Nag after doing puja to the Naga deity.

Once the water was drained, most learned and qualified people from all around came to the region and settled there, enamoured by the natural beauty and peace that prevailed in this place. It was also the favourite haunt of many sages doing their penance "far from the madding crowd". Thus was the settlement of Kashmir in times long gone.

Temples of Kashmir

It has already been mentioned that one finds many Shakti Peethas in Kashmir. Indeed, another interesting point to note is that when we say "From Kashmir to Kanyakumari", Kanyakumari is a Shakti Peetha, and Kashmir again abounds with them. Is there

Sharada Temple

any further proof necessary that this Divine Land of ours is our Divine Mother Shakti Herself?!

Apart from the Chakreshvari Peetham of Shrinagar, one finds many other Peethams in the Kashmir Valley, for example, Kshira Bhavani (Tulamula) to the north-east of Shrinagar at a distance of within an hour, Kulavagishvari (Kulgam) journey to the south at three hours distance, and so on.

Especially to be noted is the ancient Sharada Peetham, which was a Sarvajna Peetham (seat of omniscience) of the North, just like Kanchipuram is the Sarvajna Peetham of the South. This temple is situated on the banks of the Krishna Ganga river, which flows along the current Line Of Control (LoC), in Pakistan Occupied Kashmir (POK). Sadly, due to the difficult socio-political situation

Ramban Saraswati Mandir Jammu & Kashmir constructed by Kanchi Kamakoti Peetham

in the region, the temple is totally in ruins. Many such temples are there across the LoC, with no one to take care of them.

It must first however be noted that the same is true for many temples even on the Indian side of the LoC. For example the temple of Martand (Mattan), Avantishvara (Avantipur) etc are all in ruins. It is important to note that this land of Kashmir has originally been full of Vedic scholars and those devoted to the Veda-based shastras. All the three main deities, termed as Ratna Traya by the Tamil Nadu Vedic savant Appayya Dikshita, have been worshipped since time immemorial in Kashmir. Why, in the times of the Mahabharata, Bhagavan Krishna Himself is said to have visited Kashmir.

Of course, the adjoining region of Jammu also is not lacking in temples and holy tirthas. The temple of Vaishno Devi (again another Shakti Peetham) has the high honour of being second only to the Tirumala Tirupati Venkateshvara Shrine in number of visitors per year. The Raghunath Mandir of Jammu is also a notable shrine in the region.

Of course, one should not forget Bhagavan Amarnath, the ice-formed Shiva Linga in the mountains of Kashmir, which attracts thousands of devotees every year. The Amarnath Yatra starts from the Dashanami Akhada in Shrinagar, and only part of the way until Baltal is accessible by road. The rest of the way until the Amarnath Cave is accessible only on foot or quadruped. Still the devotees bear these difficulties to have darshan of the Lord.

Even in Shrinagar itself, rises the high hill of Gopadri, today called Shankaracharya Parbat. Bhagavan Shiva stands majestically atop this hill in the form of a Linga by name Jyeshtheshvara, the most senior God! Shri Adi Shankara on His vijaya yatra, had come here and performed penance in a cave here.

Pandit Omkarnath Sastry being blessed by Their Holiness at Kanchipuram

Shailaputri Mandir in Baramullah (Varahamula)

All these temples are a clear indication of the true origins and heritage of this land of Kashmir. It is important that devotees from other parts of Bharat visit the area and its shrines, just like they visit other locations in far North India such as Badarinath etc.

Kanchipuram and Kashmir

History clearly shows us that while Kashmir and South India / Tamil Nadu are physically separated by almost 3,000 kms, even in the olden days, there was quite fast exchange of thoughts between scholars of Kashmir and South India. Works which were composed in Kashmir reached Tamil Nadu and had commentaries written here in the span of a few months. To this day manuscripts in the Kashmiri Sharada script of works by South Indian authors are to be found in manuscript libraries in Kashmir.

We have already noted that while Kanchipuram has the Sarvajna Peetham of the South, Kashmir has the Sarvajna Peetham of the North. Both Kanchipuram and Kashmir were centres of Vedic learning, As such, it is only to be expected that there was continuous academic and cultural contact between Kashmir and Kanchipuram.

The Kanchi Kamakoti Peetham established by Shri Adi Shankara at Kanchipuram in 482 BCE is the Acharya Peetham (seat of spiritual head) associated with the Sarvajna Peetham of the South. This was the Peetham that the Bhagavatpada had established for Himself, and as such its spiritual reign extends all over the Bharata Varsha. Hence among all the Shankara Acharya Peethas, the Kanchi Peetham is called the Mula (root/central) Amnaya (traditional) Peetham.

Therefore, and especially due to the traditional connection between Kanchipuram and Kashmir, the Kanchi Acharyas have always been visiting the Kashmir region and ensuring the preservation of the Sanatana Dharma there also. Some highlights are given below:

1) Shri Adi Shankara Himself had visited Kashmir as we have mentioned before.

2) His famed disciple Shri Sureshvara, was in His Purva Ashrama (life before sannyasa) the son of the Raja Mantri of Kashmir.

3) The sixteenth Acharya Shri Ujjvala Shankara who was very strong on curbing anti-Vedic religions, spent His last days in Kashmir and attained Siddhi there.

4) His disciple the 17th Acharya Shri Gauda Sadashiva was a Kashmiri born on the banks of the Sindhu. He was a great realized soul.

5) Many later Acharyas had been revered by the Kashmiri kings as preceptors, and thereby ensured the preservation of Vaidika Dharma in the region.

6) The Kashmiri king Lalitaditya had established a great anna dana shala in Kashmir by the name of the 31st Acharya Shri Shilanidhi Brahmanandaghana.

JYESHTHA MATA

Compiled by Ramdevan V. Krishnaswamy for Adi Sankara Advaita Research Centre, Room No. 7, Second floor, 'SANKARALAYAM'', New No.66, Mayor V.R. Ramanathan Salai, Chetpet, Chennai - 600 031. Ph.: 2836 6962 / Cell: 98407 66538 and printed by R. Natarajan at Gopali Printers, Quanta Zen Apt., No.38 (Old No.2), Thomas Road, Off South Boag Road, T. Nagar, Chennai - 600 017. Ph.: 24330979 / 42024951.